

Rapport

Datum: 13 december 2007
Rapportnummer: 2007/306

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen de brief van 29 maart 2007 aan zijn gemachtigde in handen heeft gesteld van de gemeente Groningen. Verzoeker is van mening dat de Belastingdienst daarmee heeft gehandeld in strijd met artikel 67 Algemene wet inzake rijksbelastingen en met het Voorschrift Informatieverstrekking 1993.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoeker was eigenaar van enkele panden die hij verhuurde voor raamprostitutie. Verzoeker voerde een gerechtelijke procedure tegen de burgemeester van de gemeente Groningen. Deze procedure betrof de intrekking van de vergunning van verzoeker op grond van de Wet Bevordering Integriteit Beoordelingen door het Openbaar Bestuur.

2. Tijdens de zitting op 4 april 2007 in deze procedure bleek de gemachtigde van de burgemeester te beschikken over een afschrift van een brief van 29 maart 2007 van de Belastingdienst aan de accountant van verzoeker. De gemachtigde van de burgemeester bracht de brief in als processtuk.

De brief was door de Belastingdienst geschreven aan verzoekers accountant naar aanleiding van een telefoongesprek daags daarvoor tussen de accountant en de Belastingdienst. In de brief bevestigde de Belastingdienst de inhoud van het telefoongesprek en verbond daaraan consequenties voor de geldigheid in 2006 van een eerder gemaakte afspraak met verzoeker.

3. In een brief van 2 mei 2007 diende verzoekers gemachtigde een klacht in bij de Belastingdienst/Noord. De gemachtigde stelde dat de Belastingdienst zijn geheimhoudingsplicht had geschonden door de brief aan derden (de gemeente Groningen) te verstrekken. De gemachtigde stelde voorts dat het convenant op grond waarvan de Belastingdienst het afschrift van de brief aan de gemeente had gegeven, (de overeenkomst tussen de Gemeente Groningen, de Regiopolitie Groningen, het Openbaar Ministerie Groningen en de Belastingdienst/Noord, zie Achtergrond, onder 1) geen ruimte laat voor het verstrekken van kopieën van correspondentie.

4. De Belastingdienst reageerde in een brief van 14 mei 2007 op de klacht van verzoeker. De Belastingdienst wees op het tweede lid van artikel 67 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen waarin is bepaald dat de minister van Financiën ontheffing kan verlenen van de geheimhoudingsplicht. De minister heeft dit, aldus de Belastingdienst, gedaan in het Voorschrift Informatieverstrekking 1993. Hoofdstuk 5.3. van dit voorschrift kent de mogelijkheid van spontane informatieverstrekking door de Belastingdienst. Van die

bepaling had de Belastingdienst volgens zijn brief van 14 mei 2007 gebruik gemaakt.

De Belastingdienst verklaarde de klacht van verzoeker niet-gegrond.

5. Verzoeker wendde zich met een klacht tot de Nationale ombudsman. Hij klaagt er over dat de Belastingdienst de brief van 29 maart 2007 ter beschikking heeft gesteld aan de gemeente Groningen.

Verzoeker schreef onder meer het volgende:

"...In deze brief (de brief van 29 maart 2007; N.o.) is - op onjuiste wijze - vervat de inhoud van een telefoongesprek tussen de (accountant van verzoeker; N.o.) en de heer B. (van de Belastingdienst; N.o.). De (accountant; N.o.) had deze brief op 4 april 2007 nog niet ontvangen; hij kende de inhoud dan ook niet.

(...)

VOORSCHRIFT INFORMATIEVERSTREKKING 1993

(...)

De informatieverstrekking heeft (...) plaatsgevonden zonder (...) wettelijke basis. Dit betekent dat de Belastingdienst in strijd heeft gehandeld met haar geheimhoudingsplicht en het VIV 1993 (het Voorschrift; N.o.).

Soort informatie

Daarnaast stelt het Voorschrift in artikel 2.1.2 een beperking aan de Belastingdienst voor wat betreft de soort informatie die door haar mag worden verstrekt. De Belastingdienst mag door haar gegenereerde en verwerkte informatie verstrekken aan een bestuursorgaan. Van derden verkregen gegevens die de Belastingdienst niet heeft verwerkt, kunnen níet aan anderen worden verstrekt.

De informatie die de Belastingdienst heeft verkregen via het telefoongesprek met (de accountant van verzoeker; N.o.), is geen door haar zelf gegenereerde informatie, maar informatie verkregen van derden. Deze informatie was nog niet door de Belastingdienst verwerkt. Deze verwerking kan niet enkel optreden doordat de Belastingdienst de inhoud van het telefoongesprek vastlegt in een brief. Van verwerking van het telefoongesprek zou pas sprake kunnen zijn indien de gegevens zijn geverifieerd. Gelet op het feit dat de brief zeer kort na het telefoongesprek is opgesteld en bovendien een onjuiste weergave biedt van het tussen (de accountant van verzoeker; N.o.) en de heer B. van de Belastingdienst; N.o.) gevoerde telefoongesprek, kan er van verificatie c.q. verwerking door de Belastingdienst geen sprake zijn.

(...)

Hoor en wederhoor

Bij cliënten is het vermoeden gerezen dat deze brief is opgesteld enkel en alleen ter bewijsvoering voor de procedure die de gemeente Groningen voert tegen (verzoeker; N.o.). Door cliënten niet de gelegenheid te bieden een reactie te formuleren op de brief, en bovendien onjuiste informatie hierin te vermelden, heeft de Belastingdienst c.q. de gemeente Groningen zich onbehoorlijk gedragen.

Bovendien stelt het Voorschrift dat de gemeente Groningen de verstrekte informatie niet verder had mogen verspreiden. Door deze informatie in het geding te brengen, is zij kenbaar geworden voor derden. De zitting mag door een ieder worden bijgewoond, en de uitspraak mag door iedereen worden opgevraagd. Dit is beslist niet in overeenstemming met de uitgangspunten van het Voorschrift. De Belastingdienst had aan de gemeente Groningen de verplichting moeten opleggen deze informatie niet aan derden te verstrekken, en hierop toezicht moeten houden. Nu de Belastingdienst niet op enige wijze ervan blijk heeft gegeven de gemeente Groningen beperkingen op te leggen ten aanzien van de verstrekking aan derden, zijn cliënten door de Belastingdienst geschonden in hun recht op privacy.

(...) CONVENANT

De Belastingdienst stelt dat er sprake is geweest van spontane informatieverstrekking op grond van paragraaf 5.3 van het Voorschrift. Paragraaf 5.3. van het Voorschrift geeft daarbij expliciet aan dat *'voor spontane gegevensverstrekking zonder titel in enigerlei vorm in dit voorschrift geen ontheffing wordt verleend'*.

(...) Hoofdstuk 5.3 biedt ook de mogelijkheid dat er een ontheffing van de geheimhoudingsplicht wordt verleend in het kader van een Convenant. (In de klachtafhandelingbrief is door de Belastingdienst; N.o.) met geen woord gerept over dit Convenant. Voor cliënten is derhalve onduidelijk of de informatieverstrekking heeft plaatsgevonden op basis van dit Convenant. Er van uitgaande dat hiervan sprake is, dan geldt het volgende.

Ruime doelomschrijving

Het Convenant biedt de convenantpartners de mogelijkheid informatie uit te wisselen die nodig is om de samenwerking en de integrale aanpak van vrijplaatsen effectief en efficiënt te laten verlopen. Hier is sprake van een zeer ruime doelomschrijving. Echter, niet alleen de doelomschrijving, doch ook de op basis van het Convenant te verstrekken soort informatie is zeer ruim gehouden. Het Convenant biedt feitelijk geen beperking, zo blijkt uit artikel 4.

(...)

Conclusie

Het handelen van de Belastingdienst c.q. de gemeente Groningen jegens cliënten is naar het oordeel van cliënten in strijd met de behoorlijkheidsnormen zoals die door u zijn vastgesteld.

Allereerst heeft de Belastingdienst onjuiste informatie verstrekt aan de (Gemeente; N.o.), zonder cliënten de mogelijkheid te bieden op deze informatie te reageren. Cliënten achten dit een schending van het beginsel van hoor en wederhoor, alsmede in strijd met de redelijkheid en evenredigheid waaraan een bestuursorgaan is gebonden.

Tevens biedt het Voorschrift geen wettelijke grondslag voor de onderhavige informatieverstrekking. Het gaat niet om informatie als bedoeld in bijlage 2B. Voorts betreft het niet-verwerkte informatie van derden.

Verder is het Convenant, zijnde een ontheffing ex artikel 67 lid 2 Awr zodanig ruim geformuleerd en van opzet, dat daardoor fiscale informatie van duizenden belastingplichtigen aan de geheimhoudingsplicht wordt onttrokken. Dit is in strijd met het principiële karakter van de fiscale geheimhoudingsplicht.

Tot slot bieden het Voorschrift en het Convenant geen ruimte aan het ontvangende bestuursorgaan tot verdere verstrekking van de informatie. Nu de informatie voor iedereen kenbaar is geworden, is het recht op privacy van cliënten door zowel de Belastingdienst als de gemeente Groningen geschonden..."

6. De Belastingdienst reageerde op verzoekers klacht in een brief van 6 september 2007 aan de Nationale ombudsman. De Belastingdienst schreef het volgende:

"... Het convenant en art. 67 AWR en het VIV 1993

Op grond van artikel 67, lid 1 AWR is het een ieder verboden hetgeen hem in enige werkzaamheid bij de uitvoering van de belastingwet, of in verband daarmee, nopens de persoon of de zaken van een ander blijkt of meegedeeld wordt, verder bekend te maken dan nodig is voor de uitvoering van de belastingwet of voor de heffing of de invordering van enige rijksbelasting. In het tweede lid van artikel 67 AWR is aan de minister van Financiën de bevoegdheid gegeven om ontheffing te verlenen van het in het eerste lid vervatte verbod. De staatssecretaris van Financiën heeft nadere regels gegeven in het VIV 1993. De onderhavige brief van 29 maart 2007 is op initiatief van de Belastingdienst naar de gemeente Groningen gezonden. In het VIV 1993 is in hoofdstuk 5.3 aangegeven wanneer de Belastingdienst op eigen initiatief informatie mag verstrekken aan bestuursorganen. Uit hoofdstuk 5.3 blijkt dat dit mogelijk is:

Indien de informatieverstrekking in overeenstemming is met de uitgangspunten van hoofdstuk 2.2 van het VIV 1993, én;

Indien er sprake is van een titel in enigerlei vorm.

(...)

De ontheffing van de geheimhoudingsplicht is i.c. verleend in het kader van een convenant tussen de Belastingdienst en het informatieverkrijgende bestuursorgaan ("Overeenkomst tussen: Gemeente Groningen, Regiopolitie Groningen, Openbaar Ministerie Groningen en de Belastingdienst Noord betreffende de toepassing en handhaving van overheidsregelingen bij vrijplaatsen"). In artikel 4 van het convenant staat o.a. het volgende:

Gelet op het voorgaande geldt dat het verstrekken van genoemde informatie in overeenstemming is met het door de Staatssecretaris van Financiën in paragraaf 2.2, onderdeel b, van het VIV 1993 neergelegde beleid met betrekking tot informatieverstrekking door de Belastingdienst en dat de Staatssecretaris van Financiën door ondertekening van deze overeenkomst zijn goedkeuring aan de informatieverstrekking heeft verleend.

Op grond van bovenstaande is de brief van 29 maart 2007 op initiatief van de Belastingdienst naar de gemeente Groningen gezonden.

(...) Bevat de brief van 29 maart 2007 niet verwerkte informatie?

In paragraaf 2.1.2. Doelbinding VIV 1993 is aangegeven dat van derden verkregen gegevens die de Belastingdienst niet heeft verwerkt niet aan anderen kunnen worden verstrekt. In paragraaf 2.1.2. wordt als voorbeeld genoemd de van de banken afkomstige informatie. De banken renseigneren bankrekeningnummers, de saldi en hierop genoten rente. Verwerkt wordt de genoten rente en de saldi (deze informatie is relevant voor het doel van de Belastingdienst, namelijk de heffing en inning van belastingen). De bankrekeningnummers worden niet verwerkt en kunnen dus op grond van paragraaf 2.1.2. niet aan anderen worden verstrekt.

Met betrekking tot de brief van 29 maart 2007 is echter geen sprake van van derden verkregen gegevens. In de brief is de informatie die de belastingplichtige zelf (in de persoon van zijn gemachtigde) in een telefoongesprek heeft gegeven vastgelegd. In de klacht heeft de gemachtigde van (verzoeker; N.o.) ten onrechte aangenomen dat de informatie afkomstig van de (gemachtigde van verzoeker; N.o.) moet worden aangemerkt als afkomstig van een derde. Daarnaast is in zijn conclusie onjuist dat verwerking verificatie inhoudt.

(...)

Met betrekking tot de conclusie van de gemachtigde van (verzoeker; No.) wil ik nog het volgende opmerken:

Indien de Belastingdienst informatie verstrekt aan een bestuursorgaan, al dan niet op verzoek, behoeft niet eerst de belastingplichtige in de gelegenheid te worden gesteld om te reageren.

De informatie die in de brief staat is informatie afkomstig van de belastingplichtige zelf.

Het Voorschrift geeft in hoofdstuk 5.3 in combinatie met het convenant de grondslag voor de informatieverstrekking.

Het gaat i.c. niet om informatie afkomstig van derden..."

II. Beoordeling

7. Behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen heeft een ieder recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer.

Het vereiste van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer impliceert dat een bestuursorgaan gegevens over burgers die hem uit hoofde van zijn functie bekend zijn geworden slechts onder stringente voorwaarden aan andere bestuursorganen verstrekt.

8. In het tweede lid van artikel 67 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is aan de minister van Financiën de bevoegdheid gegeven de Belastingdienst ontheffing te verlenen van de ingevolge het eerste lid op hem rustende geheimhoudingsplicht. De staatssecretaris van Financiën heeft namens de minister van die bevoegdheid gebruik gemaakt door regels op te stellen voor de informatieverstrekking door de Belastingdienst in het Voorschrift Informatieverstrekking 1993 (hierna: het Voorschrift) (zie Achtergrond onder 1. en 2.).

9. In hoofdstuk 5.3. van het Voorschrift is de mogelijkheid opgenomen dat de Belastingdienst informatie uit eigen beweging verstrekt aan andere bestuursorganen. Het Voorschrift verbindt daaraan de voorwaarden dat de informatieverstrekking in overeenstemming is met de uitgangspunten van hoofdstuk 2.2 van het Voorschrift en dat er een titel voor de informatieverstrekking is. Die titel kan gelegen zijn in een convenant tussen de Belastingdienst en het informatieverkrijgende bestuursorgaan.

In hoofdstuk 2.2. is opgenomen dat informatie kan worden verstrekt aan andere bestuursorganen, indien de informatieverstrekking kan bijdragen aan het handhaven van overheidsregelingen of aan de bestrijding of de voorkoming van misbruik of oneigenlijk gebruik van overheidsregelingen.

Voorts is in hoofdstuk 2.1. bepaald dat informatie die de Belastingdienst van derden heeft verkregen en die de Belastingdienst niet heeft verwerkt, niet aan anderen kan worden verstrekt. Verder bepaalt hoofdstuk 2.1. dat de Belastingdienst bij het verstrekken van informatie de voorwaarde dient te stellen dat de verstrekte gegevens uitsluitend worden gebruikt ten behoeve van het doel waarvoor zij worden verstrekt.

10. De staatssecretaris van Financiën heeft, mede namens de Belastingdienst/Noord, een convenant ondertekend waarvan de andere ondertekenaars zijn de burgemeester van de gemeente Groningen, de Hoofdofficier van Justitie Groningen en de Korpschef Regiopolitie Groningen. Het verstrekken van de brief van 29 maart 2007 door de Belastingdienst aan de gemeente Groningen heeft plaatsgevonden op grond van het bepaalde in dit convenant. Het convenant richt zich op de aanpak van plaatsen of groepen binnen de gemeente Groningen, waar een effectief overheidsoptreden wordt belemmerd met als gevolg een maatschappelijk ongewenste situatie waarbij structurele fraude van wezenlijke betekenis is.

De Belastingdienst stelt naar het oordeel van de Nationale ombudsman terecht dat dit convenant past binnen de uitgangspunten van het Voorschrift, zoals vastgelegd in hoofdstuk 2.2. daarvan en dat met het convenant is voldaan aan het vereiste van een titel als bedoeld in hoofdstuk 5.3. Derhalve kan niet worden gezegd dat de informatie aan de gemeente Groningen is verstrekt in strijd met de geheimhoudingsplicht of in strijd met het Voorschrift. De omstandigheid dat de Belastingdienst zich in zijn brief van 14 mei 2007 in reactie op verzoekers klacht van 2 mei 2007 niet op het convenant heeft beroepen, doet daaraan niet af.

11. Ten aanzien van verzoekers klacht dat de informatie in de brief van 29 maart 2007 in strijd is met de regel in het Voorschrift dat van derden verkregen gegevens die de Belastingdienst niet heeft verwerkt, niet aan anderen kunnen worden verstrekt, overweegt de Nationale ombudsman het volgende.

De Belastingdienst beroept zich er naar het oordeel van de Nationale ombudsman ten onrechte op dat de hiervoor aangeduide regel niet zou gelden voor gegevens die de Belastingdienst heeft verkregen van de betrokken belastingplichtige zelf. Een dergelijke uitzondering is in het Voorschrift niet te lezen. In de verhouding tussen de Belastingdienst als gegevensverstrekker en een ander bestuursorgaan als ontvanger, moet ook de belastingplichtige als derde worden aangemerkt. Een andere lezing zou leiden tot de ongewenste uitkomst dat het de Belastingdienst binnen het kader van het convenant vrij staat alle van verzoeker als belastingplichtige ontvangen gegevens direct door te geven aan andere deelnemers aan het convenant.

Niettemin leidt deze vaststelling niet tot het oordeel dat de Belastingdienst de brief van 29 maart 2007 ten onrechte in handen heeft gesteld van de gemeente Groningen. De brief behelst immers niet alleen een terugkoppeling aan verzoekers gemachtigde van hetgeen

hij de Belastingdienst heeft medegedeeld, maar verbindt daaraan ook een voor de belastingheffing over 2006 van belang zijnde consequentie. Dusdoende kan niet gezegd worden dat sprake is van het doorgeven van niet-verwerkte informatie van derden.

12. Ten aanzien van verzoekers klacht dat het convenant feitelijk geen beperking inhoudt ten aanzien van de uit te wisselen informatie, overweegt de Nationale ombudsman het volgende.

Weliswaar is in artikel 1 van het convenant geen beperking opgenomen ten aanzien van de informatie die kan worden uitgewisseld, maar de overige bepalingen van het convenant bieden voldoende waarborg tegen een ongebreidelde verspreiding van informatie die in beginsel valt onder de geheimhoudingsplicht. Zo is in artikel 5 een beperking aangebracht ten aanzien van de kring waarbinnen informatie kan worden verspreid en is, in overeenstemming met de voorwaarde in hoofdstuk 2.1. van het Voorschrift, ook een beperking aangebracht door de omschrijving van het doel dat de te verstrekken informatie moet dienen. Voorts is een beperking opgenomen in artikel 4 van het convenant door het wettelijk kader te vermelden waaraan de Belastingdienst bij het verstrekken van informatie op grond van het convenant is gebonden.

Voor zover verzoeker er specifiek over klaagt dat de brief van 29 maart 2007 door of namens de burgemeester van de gemeente Groningen is ingebracht in een gerechtelijke procedure, waardoor de inhoud bekend kan worden aan derden, wordt opgemerkt dat deze gedraging niet kan worden toegerekend aan de Belastingdienst. In het kader van dit onderzoek komt deze gedraging dan ook niet in aanmerking voor een beoordeling door de Nationale ombudsman.

13. Voor zover verzoeker er over klaagt dat hem niet de gelegenheid is geboden vooraf een reactie te geven op de door de Belastingdienst aan de gemeente Groningen te verstrekken informatie, overweegt de Nationale ombudsman dat noch het Voorschrift noch het convenant een bepaling van dergelijke aard bevatten. Ook overigens is de Nationale ombudsman van oordeel dat de Belastingdienst niet gehouden was verzoeker vooraf te informeren over de te verstrekken informatie. In het algemeen rust op de Belastingdienst geen verplichting om betrokkenen te informeren over informatieverstrekking te hunnen aanzien aan derden. Er is geen reden om daar van af te wijken ten aanzien van de informatieverstrekking in het kader van het convenant. Dit betekent dat de Belastingdienst zich ook niet behoefde af te vragen of verzoeker dan wel zijn gemachtigde de brief van 29 maart 2007 reeds had ontvangen op het moment van verstrekken door de Belastingdienst aan de gemeente Groningen.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Noord, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 22 juni 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer M. te Groningen, ingediend door de heer W.R. van der Velde te Groningen, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Noord.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Tevens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

De reactie van de Belastingdienst gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen. De reactie van verzoekers gemachtigde gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen of aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Het verzoekschrift van 21 juni 2007 met bijlagen
2. De reactie van 6 september 2007 van de Belastingdienst.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Algemene wet inzake rijksbelastingen

Artikel 67

1. Het is een ieder verboden hetgeen hem in enige werkzaamheid bij de uitvoering van de belastingwet, of in verband daarmee, nopens de persoon of de zaken van een ander blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan nodig is voor de uitvoering van de belastingwet of voor de heffing of de invordering van enige rijksbelasting.

2. Onze Minister kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid vervatte verbod.

2. Voorschrift Informatieverstrekking 1993

"...Hoofdstuk 2. Algemeen

(...)

2.1.2.

De Belastingdienst heeft veel gegevens over belastingplichtigen. De gegevens waarover de Belastingdienst beschikt zijn te onderscheiden in gegevens die de Belastingdienst van anderen heeft verkregen en gegevens die de Belastingdienst zelf heeft gevormd.

De Belastingdienst verzamelt gegevens ten dienste van een bepaald en vastomlijnd doel, namelijk de heffing en inning van belastingen. De Belastingdienst gebruikt de van derden verkregen gegevens uitsluitend voor dat doel (de zogenaamde doelbinding).

De Belastingdienst verwerkt gegevens en genereert daarmee informatie. De daardoor verkregen informatie kan de Belastingdienst als daartoe een wettelijke verplichting bestaat of met gebruikmaking van de mogelijkheid tot ontheffing van de fiscale geheimhoudingsplicht, verder verstrekken dan nodig is voor de heffing of invordering van belastingen. Een voorbeeld: de Belastingdienst verwerkt de van de banken in het kader van de informatieverplichtingen verkregen gegevens. De daaruit voortgekomen informatie kan de Belastingdienst met ontheffing verder verstrekken, indien het onderhavige Voorschrift verstrekking mogelijk maakt. Van derden verkregen gegevens die de Belastingdienst niet heeft verwerkt kunnen niet aan anderen worden verstrekt. Dit is bijvoorbeeld het geval met de van derden verkregen bankrekeningnummers.

De doelbinding moet ook gelden voor de bestuursorganen, waaraan de Belastingdienst gegevens verstrekt. De Belastingdienst stelt daarom bij informatieverstrekking de voorwaarde dat de bestuursorganen de door de Belastingdienst verstrekte gegevens uitsluitend gebruiken ten behoeve van de doeleinden met het oog waarop de Belastingdienst de gegevens heeft verstrekt. Tevens stelt de Belastingdienst de voorwaarde dat de bestuursorganen de verkregen gegevens niet verder verstrekken.

(...)

Hoofdstuk 2.2.

2.2 Verstrekken van informatie door de Belastingdienst aan andere bestuursorganen

De Belastingdienst verstrekt, met inachtneming van het bepaalde in hoofdstuk 2.1.3., informatie aan bestuursorganen:

indien een algemeen verbindend voorschrift tot gegevensverstrekking verplicht (...);

indien de informatieverstrekking bij kan dragen aan het handhaven van overheidsregelingen of aan de bestrijding of de voorkoming van misbruik of oneigenlijk gebruik van overheidsregelingen. (...);

in andere gevallen waarin naar het oordeel van de Staatssecretaris van Financiën bij afweging van het belang dat met informatieverstrekking wordt gediend, tegen het belang van fiscale geheimhouding, aan het eerstgenoemde belang groter gewicht moet worden toegekend. In het geval sub a is ontheffing van de geheimhoudingsplicht niet nodig.

In het geval sub b dient wel ontheffing te worden verleend (...).

Hoofdstuk 5. Informatieverstrekking op initiatief van de Belastingdienst

5.3. Aan bestuursorganen

Informatieverstrekking op eigen initiatief is alleen mogelijk indien deze informatieverstrekking in overeenstemming is met de uitgangspunten van hoofdstuk 2.2. Bovendien wordt voor spontane gegevensverstrekking zonder titel in enigerlei vorm in dit voorschrift geen ontheffing verleend.

Een titel vormt het feit dat de te verstrekken informatie alsmede het bestuursorgaan waaraan de informatie verstrekt gaat worden, opgenomen zijn in de bijlagen 2A, 2B of 2C van het voorschrift. Ook is het mogelijk dat er een (aparte) ontheffing van de geheimhoudingsplicht is verleend in het kader van een convenant tussen de Belastingdienst en het informatieverkrijgende bestuursorgaan..."

3. Overeenkomst tussen de gemeente Groningen, Regiopolitie Groningen, Openbaar Ministerie Groningen en Belastingdienst/Noord betreffende de toepassing en handhaving van overheidsregelingen bij vrijplaatsen

"... DE ONDERGETEKENDEN:

De Staatssecretaris van Financiën, voor de Belastingdienst, met name

De Belastingdienst/Noord

De Belastingdienst/FIOD-ECD

De Belastingdienst Douane Noord

De Burgemeester van de gemeente Groningen, mede namens Het College van B&W van de gemeente Groningen.

De Hoofdofficier van Justitie van het Openbaar Ministerie, Arrondissementsparket Groningen.

De Korpschef van de Regiopolitie Groningen hierna aan te duiden als: de convenantpartners,

IN AANMERKING NEMENDE DAT:

(...)

Binnen de gemeente Groningen er zogenaamde vrijplaatsen zijn, dan wel kunnen ontstaan. Onder "vrijplaatsen" wordt verstaan: locaties en/of groepen waar een effectief overheidsoptreden wordt belemmerd, leidend tot een maatschappelijk ongewenste situatie, waarbij structurele fraude van wezenlijke betekenis is. De belemmering betreft soms een bestaande of vermeende dreiging, soms een sociaal-culturele hindernis. Vrijplaatsen doen zich onder meer voor op de gebieden van: woonwagencentra, belwinkels, coffeeshops en de prostitutiesector

(...)

KOMEN HET VOLGENDE OVEREEN:

ARTIKEL 1

ALGEMEEN

1. De convenantpartners geven hun onderlinge samenwerking en integrale aanpak bij de toepassing en handhaving van overheidsregelingen bij vrijplaatsen vorm zoals hierna omschreven.
2. Zij wisselen informatie uit die nodig is om de samenwerking en de integrale aanpak effectief en efficiënt te laten verlopen.
3. De samenwerking op grond van dit convenant is aanvullend op projecten die in het kader van de integrale overheidshandhaving en in het kader van interventieprojecten al worden uitgevoerd.
4. De convenantpartijen formeren een Stuurgroep integrale sturing vrijplaatsen waarin de convenantpartners bestuurlijk zijn vertegenwoordigd en gemandateerd zijn om hun organisatie te binden in relatie tot de gemaakte samenwerkingsafspraken. De Stuurgroep maakt afspraken over de regeling van zijn werkzaamheden.

(...)

ARTIKEL 4

INFORMATIE-UITWISSELING

De convenantpartners verplichten zich over en weer met inachtneming van de wettelijke bepalingen die informatie te verstrekken die nodig is om de samenwerking effectief en efficiënt te laten verlopen.

1. De politie is daarbij in ieder geval gehouden aan de Wet politieregisters en het Besluit politieregisters.
2. Het Openbaar Ministerie is daarbij gehouden aan de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens en vanaf 1 november 2004 aan de Aanwijzing verstrekking van strafvorderlijke gegevens voor buiten de strafrechtspleging gelegen doeleinden.
3. De gemeente is daarbij in ieder geval gehouden aan de Wet bescherming persoonsgegevens.
4. De Belastingdienst is daarbij in ieder geval gehouden aan de Wet bescherming persoonsgegevens, de Algemene wet inzake rijksbelastingen, de Invorderingswet 1990 en het Voorschrift informatieverstrekking 1993 (VIV).

De FIOD-ECD is daarbij bovendien gehouden aan de Wet bescherming persoonsgegevens en de Wet politieregisters.

Gelet op het voorgaande geldt dat het verstrekken van genoemde informatie in overeenstemming is met het door de Staatssecretaris van Financiën in § 2.2, onderdeel b, van het Voorschrift informatieverstrekking 1993 neergelegde beleid met betrekking tot informatieverstrekking door de Belastingdienst en dat de Staatssecretaris van Financiën door ondertekening van deze overeenkomst zijn goedkeuring aan de informatieverstrekking heeft verleend.

(...)

ARTIKEL 5

GEHEIMHOUDING/PRIVACY

De gegevens worden uitsluitend aangewend voor het doel waarvoor zij zijn verstrekt. Gegevens worden zonder schriftelijke toestemming van de verstrekker niet overgedragen of ter beschikking gesteld van niet convenantpartners en zijn niet raadpleegbaar voor niet convenantpartners. Hiervan is uitgezonderd informatieoverdracht waartoe in wetten verplichtingen zijn opgenomen. Geheimhoudingsvoorschriften in wet- en regelgeving van de convenantpartners worden in acht genomen.

Het gestelde hieromtrent in respectievelijk de Wet politieregisters, het Besluit politieregisters, de Wet bescherming persoonsgegevens, de Wet Justitiële en

Strafvorderlijke gegevens, de Algemene wet inzake rijksbelastingen, de Invorderingswet 1990 en het Voorschrift informatieverstrekking 1993 (VIV) zal daarbij in acht worden genomen..."